

# РЕШЕНИЕ

№ 36

Гр. Перник, 17.02.2015 година.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и шести януари през две хиляди и петнадесета година, в състав:

**Съдия:** Ивайло И.

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия И. административно дело № 256 по описа за 2014 година на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 9б, във връзка с чл. 4 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, във връзка с чл. 156 – чл. 161 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано по жалба на “\*\*\*\*\*”, със седалище и адрес на управление гр. София, “\*\*\*\*\*”, представлявано от управителя И.И.Т. срещу акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ № 140 от 17.12.2013 година издаден от директора на дирекция „Местни приходи“ /МП/ на община Перник и потвърден изцяло с решение изх. № 14/ММО-192-1 от 13.03.2014 година на кмета на община Перник. Жалбоподателят оспорва изцяло АПВ като твърди, че неправилно са начислени размерите на такса битови отпадъци /ТБО/ за 2011, 2012 и 2013 година от една страна, а от друга при издаването му не е спазена установената форма, съществено са нарушени административнопроизводствените правила, противоречи с материалноправните разпоредби и несъответства с целта на закона. Моли съда да отмени изцяло или частично АВП или да го измени, или върне преписката на органа по приходите със задължителни указания.

В проведеното съдебно заседание на 26.01.2015 година процесуалния представител на жалбоподателя адвокат П.Б. \*\*\* поддържа изцяло подадената жалба. Подробни доводи развива в представените писмени бележки. Претендира присъждане на направените съдебни разноски.

Ответникът по жалбата редно призован не изпраща представител. В представените писмени бележки процесуалния представител на ответника Ивайло Драгомиров моли съда да отхвърли жалбата, както неоснователна.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация в срока по чл. 156, ал. 1, във връзка с чл. 144 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Със заповед № 1694/18.10.2012 година на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 1 от ДОПК кмета на община Перник е определил поименно длъжностните лица в дирекция „МП“ които участват в производства по установяване, обезпечаване и събиране на местни данъци и такса битови отпадъци, между които е Анелия Кирилова Иванова /виж т. 2/, която е издател на спорния АПВ.

По делото няма спор, че жалбоподателя „\*\*\*\*\*“ е собственик на урегулиран поземлен имот с идентификатор № 55871.514.6751, находящ се в гр. Перник, кв. „\*\*\*\*\*“, с площ от 5 478 кв.м.

С декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 460/04.02.2010 година, жалбоподателят е декларирал придобиването на недвижимия имот. С молба вх. № 329/27.11.2012 година дружеството – жалбоподател е подало декларация, с посочено искане за 2013 година ТБО да се определя въз основа на количеството изхвърлени отпадъци.

С вносна бележка от 03.07.2013 година настоящия жалбоподател е платил /банков превод/ на община Перник сумата от 17 842.50 лева, с посочено основание ТБО за 2013 година земя и сгради.

От данните по делото се установява, че жалбоподателят е депозирал искане за прихващане или възстановяване на недължимо платена такса за сметосъбиране и сметоизвозване вх. № 13/СЛУ8512 от 26.11.2013 година, като твърди че е внесъл сумата от 17 842.50 лева, но неправилно е определен размера на ТБО съобразно количеството на изхвърлените отпадъци, като надвнесената сума бъде преведена на посочена от него банкова сметка.

\*\*\*боподателя директора на дирекция /МП/ на община Перник е извършил проверка, като резултатите са обективирани в акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ № 140 от 17.12.2013 година – предмет на съдебен контрол.

С акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ № 140 от 17.12.2013 година е установено, че с постъпилата сума от 17 842.50 лева е погасено задължение на дружеството – жалбоподател за 2011 година – за ТБО в размер на 1 757.10 лева и лихва в размер на 332.59 лева, за 2012 година – за ТБО в размер на 1 757.10 лева и лихва в размер на 150.57 лева и за 2013 година – за ТБО в размер на 13 842.42 лева и лихва в размер на 3.72 лева. С АПВ е установено, че дружеството има задължение за лихва върху ДНИ в размер на 0.98 лева, която сума е прихваната от сумата за възстановяване – 479.38 лева, съответно е възстановена сумата от 478.40 лева.

С решение изх. № 14/ММО-192-1 от 13.03.2014 година на кмета на община Перник е потвърден изцяло акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ № 140 от 17.12.2013 година – предмет на съдебен контрол.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието и неоспорено от страните даденото заключение на вещото лице М.Н.Л. по допуснатата съдебно – счетоводна експертиза се установява, че органа по приходите в обжалвания АПВ правилно е определил ТБО за 2013 година, въз основа на данните от подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ и от подадената декларация от 27.11.2013 година за определяне размера на ТБО въз основа на количеството отпадъци. ТБО за 2011 година и 2012 година в АПВ отново правилно са определени от органа по приходите, като начислените суми в размер на 1 757.10 лева и лихва в размер на 332.59 лева за 2011 година и лихва в размер на 150.27 лева за 2012 година са въз основа на влязло в сила Решение № 10 615 от 19.07.2012 година на Върховния административен съд постановено по административно дело № 2 862/2012 година. Вещото лице е установило, че преведена сума в размер на 17 842.50 лева изцяло е погасила задълженията на дружеството за ТБО за 2011, 2012 и 2013 година, като сумата от 478.40 лева е за възстановяване. Така даденото заключение настоящия съдебен състав го кредитира, като относимо, обективно и кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В случая спора се свежда до това правилно ли е определена таксата за битови отпадъци за процесния период, а не до това дали услугата е реално предоставена от община Перник.

Обжалваният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма и от компетентен за това административен орган. Съгласно чл. 9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси се извършва по реда на чл. 4, ал. 1 – ал. 5 от ЗМДТ от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Съгласно чл. 4, ал. 3 от ЗМДТ в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители, а съгласно ал. 4 служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

При издаването на обжалваният акт от административният орган не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя.

В издадения АПВ са посочени дължимата ТБО по размер за всяка от трите години, начина на определянето ѝ и нормативната база /чл. 62 и чл. 63 от ЗМДТ, Наредба за определяне размерите на местните такси и цени на услуги на територията на община Перник/ дължимата лихва, както и поотделно за всяка от услугите /събиране, транспортирани и обезвреждане/

въз основа на подадената декларация от дружеството и Решение № 10 615 от 19.07.2012 година на Върховния административен съд постановено по административно дело № 2 862/2012 година. От приетото по делото и неоспорено от страните заключение по извършената съдебно – счетоводна експертиза безспорно се установиха размерите на дължимите такси за всяка една от години и начина на тяхното определяне, което напълно кореспондира с оспорения АПВ. Така определения размер кореспондира с нормата на чл. 66 от ЗМДТ, като за всяка услуга поотделно – сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет, въз основа на одобрена план – сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за посочените в същата разпоредба дейности.

С оглед на събраните по делото писмени доказателства, административният орган правилно е приложил материалния закон като е издал АПВ.

Издаденият АПВ е съобразен и с целта на закона.

Въз основа на установената фактическа обстановка изложените твърдения на жалбоподателя не кореспондират с констатациите на органа по приходите, които констатации не бяха опровергани в хода на съдебното производство и от събраните доказателства, а напротив с представените по делото писмени доказателства и събраните такива в хода на съдебното производство, административният орган доказва наличието на изложените фактически и правни основания в обжалвания АПВ.

С оглед на гореизложеното и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия съдебен състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед на което жалбата следва да се отхвърли.

По изложените съображения следва да се отхвърли жалбата на “\*\*\*\*\*”, със седалище и адрес на управление гр. София, “\*\*\*\*\*”, представлявано от управителя И.И.Т. срещу акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ № 140 от 17.12.2013 година издаден от директора на дирекция „Местни приходи“ /МП/ на община Перник и потвърден изцяло с решение изх. № 14/ММО-192-1 от 13.03.2014 година на кмета на община Перник, като неоснователна.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя адвокат П.Б. \*\*\* за присъждане на направените съдебни разноски следва да се остави без уважение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК настоящия съдебен състав на Административен съд Перник

## **Р Е Ш И :**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на “\*\*\*\*\*”, със седалище и адрес на управление гр. София, \*\*\*\*\*, представлявано от управителя И.И.Т. срещу акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ № 140 от 17.12.2013 година издаден от директора на дирекция „Местни приходи“ /МП/ на община Перник и потвърден изцяло с решение изх. № 14/ММО-192-1 от 13.03.2014 година на кмета на община Перник, като неоснователна.

**РЕШЕНИЕТО** може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщението му на страните.

**Съдия: /п/**